

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 701/2022
24.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Драгане Бољевић и Марине Миловановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Димитријевић адвокат из ..., против тужене ОШ „Свети Сава“ из Пирота, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3995/2021 од 09.12.2021. године, у седници већа одржаној 24.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3995/2021 од 09.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3995/2021 од 09.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П1 82/21 од 09.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужилци, на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од фебруара 2018. године закључно са јануаром 2021. године, исплати износе ближе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног износа до коначне исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3995/2021 од 09.12.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена је пресуда Основног суда у Пироту П1 82/21 од 09.06.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужена је изјавила одговор на ревизију. Трошкове одговора на ревизију није тражила.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/20, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је, по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу цитиране одредбе закона.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено правноснажном пресудом је накнада штете тужилци за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора у периоду од фебруара 2018. године закључно са јануаром 2021. године, које накнаде су тужилци исплаћиване кроз плату, сходно одредби члана 4. став 2. Закона о платама у државним органима и јавним службама ("Службени гласник РС" бр. 34/2001...157/2020). О тужбеном захтеву тужиле, нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоврсним захтевима тужиле, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађан, као ни потребе уједначавања судске праксе нити новог тумачења права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилца је суду поднела дана 12.03.2021. године, а вредност предмета спора је 335.440,83 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном захтеву у ком вредност предмета спора очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке овог решења, донео у смислу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**